

- beklager dybt, at der ikke er sket fremskridt på området for religionsfrihed siden Europa-Parlamentets ovennævnte beslutning af 28. september 2005; understreger, at borgernes ret til at udøve en hvilken som helst religion eller være medlem af enhver trosretning også må indebære tilsvarende retlige og administrative muligheder for at udøve deres religion, organisere deres trosfællesskaber, eje og administrere trosfællesskabets værdier og uddanne gejstlige;
32. fordømmer på det kraftigste mordet på den italienske præst og missionær Andrea Santoro;
33. gentager sin opfordring, fremsat i tidligere beslutninger, til de tyrkiske myndigheder om at opfylde deres forpligtelser vedrørende religionsfrihed og tage konkrete skridt til at fjerne de hindringer, religiøse mindretal står over for, især med hensyn til deres juridiske status, uddannelse af gejstlige og ret til at eje fast ejendom (f.eks. har det Økumeniske Patriarkat i den seneste tid været udsat for 30 eksproprieringer); opfordrer de tyrkiske myndigheder til straks at indstille al beslaglæggelse og salg af ejendomme, der tilhører religiøse samfund; opfordrer til, at det græsk-ortodokse Halki-præsteseminar straks genåbnes, og til at tillade, at titlen som økumenisk patriark anvendes offentligt; opfordrer til beskyttelse og anerkendelse af alevierne, herunder at Cem-husene anerkendes som religiøse centre; opfordrer til beskyttelse og anerkendelse af jesiderne og etablering af jesidiske bebesteder, og til at gøre enhver religiøs undervisning frivillig, ikke blot for sunni-trosretningen; opfordrer endvidere til, at der åbnes mulighed for at vælge et alternativt fag for dem, der ikke ønsker at deltage i religionsundervisning, hvor der drøftes værdier, normer og etiske spørgsmål; opfordrer endelig til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder for alle kristne mindretal og fællesskaber i Tyrkiet (f.eks. grækerne i Istanbul, Imvros og Tenedos);
34. håber, at pave Benedikt XVI's forestående besøg i Tyrkiet vil bidrage til at styrke den interreligiøse og interkulturelle dialog mellem den kristne og den muslimske verden;
35. opfordrer de tyrkiske myndigheder til fuldt ud at respektere og gennemføre alle afgørelser truffet af Den Internationale Domstol (ICJ) og overholde dennes retspraksis;
36. insisterer på, at Tyrkiet har en forpligtelse til at sikre, at alle religiøse samfunds grundlæggende rettigheder bliver beskyttet; kræver, at et ændret udkast til lov om foreninger afspejler Europa-Parlamentets og Kommissionens henstillinger og lever op til europæiske standarder, samtidig med at det opfylder det multireligiøse tyrkiske samfunds forventninger;
37. konstaterer, at der føres en vigtig debat om hovedtørklæder i det tyrkiske samfund; understreger, at der ikke findes europæiske bestemmelser på dette område, men giver udtryk for sine forhåbninger om, at Tyrkiet vil finde frem til et kompromis i spørgsmålet om studerendes anvendelse af tørklæder på universiteter;
38. gentager sin opfordring til de tyrkiske myndigheder til at respektere Den Internationale Arbejdsorganisations normer om fagforeningsrettigheder, afstå fra politisk indblanding i fagforeningernes virke, tage hensyn til disse i hele den politiske proces og lægge særlig vægt på kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet; opfordrer til, at der indføres yderligere lovgivning, som forbyder børnearbejde, idet det dog glæder sig over de positive fremskridt, der er konstateret i den seneste tid, bl.a. et projekt mod børnearbejde i Adana; glæder sig over den seneste vurdering fra ILO, hvori Tyrkiet anføres som et godt eksempel i kampen mod børnearbejde, og glæder sig derfor over den tyrkiske regerings langfristede mål om at afskaffe de værste former for børnearbejde inden 2012;
39. glæder sig over, at der er åbnet op for radio- og tv-udsendelser på kurdisk, hvilket må betragtes som et vigtigt skridt, forudsat at det følges op af en ophævelse af alle restriktioner og begrænsninger, herunder udsendelse af særlige programmer produceret af og for de kurdiske samfund, således at kurderne vil få mulighed for frit at udøve deres kulturelle og uddannelsesmæssige rettigheder;
40. erindrer om, at ECHR har henstillet til Tyrkiet at skabe en ny retlig ramme for personer, der nægter militærtjeneste af samvittighedsgrunde, og minder Tyrkiet om, at retten til at nægte militærtjeneste er anerkendt i EU's charter om grundlæggende rettigheder; glæder sig derfor over justitsministerens initiativ til legalisering af retten til at nægte militærtjeneste af samvittighedsgrunde og til at indføre alternativt tjeneste i Tyrkiet; er bekymret over, at den tyrkiske militærdomstol for nylig har idømt en militærnægter en fængselsstraf, og at domstolen åbenlyst afslog at følge en klar afgørelse fra ECHR; fordømmer den vedvarende forfølgelse af journalister og forfattere, der har givet udtryk for støtte til retten til at nægte militærtjeneste af samvittighedsgrunde;